

TOT FENT XARRUPS

**Assegut
a tall d'aigua,
amb els ulls clucs
ple de pensaments,
faig un xarrup
tot arruixant sa gavina.**

**Sorgeix la melangia
recull de remembrances
records per arreu
de tristor i d'alegria
d'hores viscudes,
ara ja enyorança.**

**Encara assegut
vaig obrint els ulls.
Veig una imatge
que trenca el paisatge,
s'ha perdut l'encant.
Faig un altre xarrup.**

**Tot el verd
que tant estimava
s'està marcint,
sa flaire es perd
entre pins estronyats
i deixes per tot arreu,
mentre se ciment s'enlaira.
Poc sabem el que fem.**

**Resto assegut
amb els ulls oberts,
el mar m'il·lumina,
m'acarona els peus
mostrant-me la calma
que cal que abastem.
Faig un darrer xarrup.**

**Pere R. Darnés
Begur, 20 d'agost de 2006**